

Veszprémi Törvényszék
1.P. 20.876/2012/5. szám

A bíróság a dr. Várhelyi Attila ügyvéd (8400 Ajka, Béke u. 17. fsz. 1.) által képviselt **Tornai Tamás** (8460 Devecser, Park u. 8/2.) **I.r.**, **Tornainé Csóli Katalin** (8460 Devecser, Park u. 8/2.) **II.r.**, **Vicenter Kft** (8460 Devecser, Deák F. tér 9.) **III.r.** és **Tornai Pincészet Kft** (8460 Devecser, Vasút u. 29.) **IV.r. felpereseknek** a dr. Mészáros Gyula ügyvéd (8200 Veszprém, Mártírok útja 11.) által képviselt **Balaton-felvidéki Vízitársulat** (8300 Tapolca, Hegymagasi út 2.) **alperes** ellen küldöttgyűlési határozat felülvizsgálata iránt indított perében meghozta a következő

í té l e t e t :

A bíróság a felperesek keresetét elutasítja, kötelezi a felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az alperesnek 91.375,- (kilencvenegyezer-háromszázhetvenöt) Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a Győri Ítéltáblához címzett, de a Veszprémi Törvényszéknél 3 példányban benyújtható fellebbezéssel lehet élni.

A bíróság tájékoztatja a feleket, hogy a másodfokú bíróság a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálhatja el, ha az csak a perköltség viselésére vagy összegére vonatkozik, csak a teljesítési határidővel kapcsolatos, csak az ítélet indokolása ellen irányul, ha a felek ezt kérték, vagy ha a másodfokú bíróság megítélése szerint az ügy eldöntése tárgyaláson kívül is lehetséges.

I n d o k o l á s :

A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás nyomán a következő *tényállást* állapította meg:

A felperesek az alperesi vízitársulat tagjai, az I.r. felperesnek az alperes működési területén erdő művelési ágban 13 ha 1305 m², egyéb művelési ágban 87 ha 1978 m², a II.r. felperesnek erdő művelési ágban 18 ha 3122 m², egyéb művelési ágban 107 ha 4186 m², a III.r. alperesnek egyéb művelési ágban 937 ha 9785 m², míg a IV.r. alperesnek egyéb művelési ágban 32 ha 6184 m² földterület van a használatában. Az

alperes 2012. május 23-án tartott küldöttgyűlése a 7/2012. (V. 23.) számú küldöttgyűlési határozatában az Országos Közfoglalkoztatási Program társulati saját forrás fedezetének biztosítására erdő esetén 160,- Ft/ha, egyéb területek esetén 265,- Ft/ha, a 10 ha alatti területtel rendelkező társulati tagok részére 0,- Ft/ha egyéb támogatás fizetési kötelezettséget állapított meg. A határozatról a III. és IV.r. felperesek 2012. június 5-én, az I. és II.r. felperesek június 8-án értesültek.

A felperesek a bírósághoz 2012. július 5-én érkezett keresetükben kérték, hogy a bíróság az alperes küldöttgyűlésének 7/2012. (V. 23.) sz. határozatát semmisítse meg. Keresetük módosított indokolása szerint a támadott küldöttgyűlési határozat jogszabályba és alapszabályba ütközött, mert a vízitársulatokról szóló törvénynek a küldöttgyűlési határozat meghozatalakor hatályos szövege szerint a tagnak nincsen vagyoni hozzájárulási kötelezettsége a vízitársulat tevékenységéhez, továbbá a küldöttgyűlés a vízitársulatokról szóló törvény módosításával megszüntetett társulati hozzájárulás helyett egyéb támogatás jogcímén nem jogosult normatív fizetési kötelezettséget előírni a vízitársulat tagjai számára, figyelemmel arra is, hogy a támogatás fogalma alapvetően önkéntességet feltételez, így a kötelezően fizetendő pénzbeli hozzájárulás a magyar nyelv szabályai szerint sem lehet támogatás. Arra hivatkoztak, hogy a küldöttgyűlési határozat a jogszabály megkerülésére irányul, hiszen a tagokat nem terheli jogszabályból fakadóan kötelezően fizetendő társulati hozzájárulás és éppen ezt igyekszik megkerülni az alperes azzal, hogy egyéb támogatás címén szab ki normatív fizetési kötelezettséget. Állították, hogy a küldöttgyűlés támadott határozata a vízitársulatokról szóló törvény módosításából látszó jogalkotói szándékkal ellentétes, továbbá, hogy az alapszabályban szereplő, a küldöttgyűlés számára a támadott határozat meghozatalára lehetőséget adó felhatalmazás is jogszabályba ütközik.

Az alperes a felperesek keresetének elutasítását kérte. Nem vitatta, hogy a jogalkotó 2011. január 1-jei hatállyal a tagok által a vízitársulatoknak fizetendő kötelező társulati hozzájárulást megszüntette, ugyanakkor a vízitársulatokról szóló törvény egyéb rendelkezéseit nem módosította, a törvény az egyéb támogatás fogalmát maga definiálja, mely szerint az a vízitársulat bevétele. Hivatkozott arra is, hogy a vízitársulatokról szóló törvény szerint az alapszabályban kell meghatározni a tagok jogait és kötelességeit, továbbá, hogy a vízitársulat legfőbb szervének: a küldöttgyűlésnek a hatáskörébe tartozik az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározása. Az alperes előadta, hogy az alapszabály értelmében a társulat tagjának kötelessége, hogy a küldöttgyűlés által megállapított egyéb támogatásokat határidőben megfizesse, valamint, hogy megtartsa az alapszabály előírásait, valamint a küldöttgyűlés reá nézve kötelező határozatait, míg a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik a tagok részére egyéb támogatás jogcímén fizetési kötelezettség megállapítása, valamint az egyéb támogatás jellegének, mértékének és felhasználásának megállapítása. Az alperes jogi álláspontja az volt, hogy a vízitársulatokról szóló törvény, valamint az alapszabály rendelkezéseinek egybevetéséből megállapítható, hogy az alperes önkormányzati hatáskörben jogosult a tagokra kötelező érvényű rendelkezéseket hozni és ezek körében a küldöttgyűlés nevesítve rendelkezhet egyéb támogatás címén a tagok számára kötelező, de nem jogszabály által elrendelt fizetési kötelezettségről, meghatározva annak mértékét, a fizetés módját és határidejét. E fizetési kötelezettség önként vállalt abban az

értelemben, hogy azt önszabályozó jelleggel a tagok magukra nézve kötelezően határozzák meg.

A felperesek keresete a következők miatt megalapozatlan:

A vízitársulatokról rendelkező 2009. évi CXIV. törvény (Ttv.) 2. § (1) bek. értelmében a vízitársulat jogi személyiséggel rendelkező, közhasznú szervezetté minősíthető gazdálkodó szervezet, melynek tagjai az (5) bek. szerint a működési területen ingatlantulajdonnal rendelkező vagy az ingatlant a tulajdonos által feljogosított használó természetes és jogi személyek, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdasági társaságok, egyéb szervezetek. A Ttv.-nek a perbeli küldöttgyűlés idején hatályos 6. § (2) bek. a) pontja szerint a tag kötelessége hogy személyesen vegyen részt a társulat minden olyan szervének tevékenységében, amelybe választották és azt elvállalta. A Ttv. 1. § 29. pontjából kitűnően a társulati alapszabály: a társulat önkormányzati működésének szabályait meghatározó dokumentum, míg a 9. § (1) bek., illetve (2) bek. d) pontja kimondja, hogy az alapszabály a társulat szervezetének, működésének és gazdálkodásának alapokmánya, tartalmát a társulati tagság a társulat céljait és adottságait figyelembe véve maga állapítja meg, a társulat alapszabályában meg kell határozni egyebek mellett a tagok jogait és kötelességeit. A Ttv. 1. § 16. pontja szerint a küldöttgyűlés: a társulat legfőbb szerve, a társulat küldöttjeinek és tisztségviselőinek összessége. A Ttv. 30. § (1) bek. c) pontja értelmében a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározása, míg a Ttv. 41. § (1) bek. akként rendelkezik, hogy a társulat az állam és az érintett települési önkormányzat költségvetési hozzájárulásából, egyéb támogatásokból, továbbá a vállalkozásból származó eredményéből végzi közcélú tevékenységét. A 41. § (2) bek. szerint a normatív támogatás, a szerződésen alapuló állami és önkormányzati hozzájárulás, valamint az egyéb támogatás a társulat tulajdonába kerül.

Az alperes 2011. május 25. napjától hatályos alapszabálya a 6.2.1., 6.2.2., 6.2.4. pontban kimondja, hogy a társulat tagjának kötelessége, hogy személyesen vegyen részt a társulat minden olyan szervének tevékenységében, amelybe választották és azt elvállalta; a küldöttgyűlés által megállapított egyéb támogatásokat határidőre megfizesse; megtartsa az alapszabály előírásait, valamint a küldöttgyűlés reá nézve kötelező határozatait. A 9.6.5., 9.6.6. pontok szerint a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik a tagok részére egyéb támogatás jogcímén fizetési kötelezettség megállapítása, valamint az egyéb támogatások jellegének, mértékének és felhasználásának megállapítása. A 19.1., 19.2. pontok szerint a küldöttgyűlés külön határozatával önkormányzati támogatás, az ingatlan fekvése, művelési ága, használatának módja, melioráltságának mértéke, vízkárérzékenysége, a védett érték, a többlet fenntartási, beruházási, fejlesztési igény, valamint a létesítményekhez való rácsatlakozás alapján az érintett tagok többségének szándéka szerint támogatást határozhat meg. A tagi támogatás jellege szerint lehet egyszeri alkalomra szóló, vagy évente fizetendő.

A bíróság álláspontja szerint önmagában helyes az a felperesi hivatkozás, hogy a Ttv. 2011. január 1-jei időponttól hatályos 6. § (2) bek. értelmében a tagnak nincsen jogszabály által előírt vagyoni hozzájárulási kötelezettsége a vízitársulat tevékenységéhez. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a vízitársulat az alapszabályában a Ttv. fent idézett 9. § (1) bek.-ben írott felhatalmazásnál fogva ne határozhatja meg a

tag részére kötelezően teljesítendő fizetési kötelezettséget. Az alperes alapszabálya a felperesek által sem vitatottan a fentebb ugyancsak idézett rendelkezéseiből kitűnően tartalmaz ilyen előírást, amely lehetőséggel élve a 2012. május 23-án tartott küldöttgyűlés a hatáskörébe tartozóan döntött a fizetendő egyéb támogatás jellegének és mértékének meghatározásáról. A Ttv. idézett rendelkezéseiből kitűnően magán a jogszabályon alapszik az alapszabálynak, illetőleg a küldöttgyűlésnek azon felhatalmazása, amellyel élve megszületett a felperesek által támadott küldöttgyűlési határozat. A jogszabályban deklaráltan megjelenő önkormányzatiság elvét figyelembe vevően megjelent, a társulati alapszabályon nyugvó fizetési kötelezettséget előíró rendelkezés nem lehet ellentétes a jogalkotó szándékával, ezért nem foghatott helyt a felperesek ez irányú érvelése.

A vízitársulat tagjai az alapszabály megszövegezésével és elfogadásával maguk döntöttek úgy, hogy lehetőséget adnak az alperesnek arra, hogy a tagok számára fizetési kötelezettségről határozzon, függetlenül attól, hogy az alapszabály legutóbbi módosításakor a felperesek által hivatkozott a Ttv. 6. § (2) bek. a) pontját érintő jogszabályi változás már hatályban volt.

Összességében tehát a bíróság álláspontja szerint az alperes alapszabálya a tagok számára kötelező fizetési kötelezettséget előíró rendelkezés körében nem ütközött jogszabályba, nem irányult jogszabály megkerülésére, továbbá a felperesek által támadott közgyűlési határozat is összhangban volt a vízitársulatokról szóló törvény, valamint az alapszabály vonatkozó rendelkezéseivel, ezért a felperesek keresetét elutasította.

A pereszes felperesek a Pp. 78. § (1) bek. alapján kötelesek megfizetni az alperes jogi képviselőjével felmerült perköltséget, amelyet a bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM sz. rendelet 2. § (1) bek. a) és b) pontja alapján állapított meg, figyelemmel arra, hogy az ellenkérelem megszerkesztése, a tárgyalásra való felkészülés, a tárgyaláson töltött idő összességében 7 munkaórányi ügyvédi tevékenységet igényelt (7x10.000,- Ft + ÁFA), továbbá a becsatolt iratmásolatok költségére (3x55 o. x 15,- Ft).

Veszprém, 2012. szeptember 6.

Dr. Kovács Zsolt sk.
bíró

A kiadmány hitelül:

Szabó Marianna